

csak olly resignatio 's olly tiszta kebel képes mint az enyim. De hálát adok az Istennek ! hogy mind a kettőt meg adta, 's kérem édes Szüleimet is erre támaszkodva nyugodtak legyenek' s ne veszítsék el azon béke türelést, mellyet édes Anyám utóbbi leveléből fogyni látok. — Az az oka, hogy e sorokat írom, 's az oknál fogva legalább remélem nem tagadtatik meg e sorok olvasása édes Szüleimtől.

Balogh Dr. Urnak szíves gondoskodását hálás szívvel köszönöm. Egésségem mégis türelhető. — Tisztaság, ki szolgálat mint fogságban lehet, vagy eledel tekintetében nincs panaszom ; — 's azoknak kik velem hivataljoknál fogva érintésben vannak, velem való bánás módjok kötelességek szoros meg tartása mellett olyan, hogy méltánylásra és becsülésre kötelez. — A' Bor egy formán jó, de a mellett maradok hogy drága, 1000 ftnál többbe jó egy hordó. — Most még van mit olvasnom ; Csak Magyar Ujságot is kaphatnék. — A Czigarró jó, de még jobb szeretném az Amsterdami kaphatni, a Casinó alatti dohánykereskedésbe. — Itt levő pipáimat szeretném fel cserélhetni, más háromért, mert el romlanak örökké használódván. Jósika munkáit 's Fesler 3 első darabját vissza küldöm.

Linát, Milit, és sogoraimat szívesen csókolom — valamint édes Szüleimnek is kezeiket, 's hugaimat ölelem — Isten áldása mindnyájokra.

*K. Lajos.»*

Nem lehet csodálkozni, hogy Kossuth elfogatása után a felzaklatott fantázia arról beszélt, hogy Kossuthot a várparancsnokság földalatti nyirkos börtönbe zárta s embertelenül bánik vele. Ez a tévhit még később is terjedt a köztudatban. Hallhattuk Lederer első jelentéséből, hogy a kijelölt cellát, melynek ablakai az udvarra nyíltak, külön kitakarították és meszeltették. Kossuthnak pedig ez a levele megdönthetetlen bizonyítéka annak, hogy vele bár szigorúan, de a fontos államfogoly személyéhez méltó módon bántak.

*Markó Árpád.*

(Vége következik.)

## A HALÁL ELŐL.

*Egy ember meghalt. Fussunk, meneküljünk,  
A föld nyitott meg lábaink előtt!  
Hová legyünk, hogy minket el ne nyeljen?  
Hová rejtőzzünk halált-rettegők?  
Egy ember meghalt. Leskel a halál.  
Bujjunk közel az éllel szent vízéhez,  
S mint tikkadt vándor harmatos jalombot,  
Öleljük át a gyermek drága testét  
És hallgassuk az ős melódiát.  
Talán a frissen habzó életárból  
Egy éltető csepp átszivárg belénk,  
S a vén Kaszás vakon lovább robog,  
Amíg átjönnek és takarnak  
Tavaszi indák, lágy gyerek-karok!*

*Zergényi Ella.*